10de JAARGANG — CURACAO DEN 25n. MAART 1893 — N° 482

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
36, RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10.— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel fl 0,50, cada regel mas fl. 0,07½.

HET "BURGERLIJK" HUWELIJK

Het is bekend, dat, naar aanleiding van het bij de Italiaansche Kamers ingediende ontwerp, tot verplichtstelling van het zoogenaamd "burgerlijk huwelijk" *vóór* de alleen geldige huwelijksvoltrekking in de kerk, de bisschoppen der kerkelijke provincie van Venetië (zijnde de kardinaal-aartsbisschop Canossa van Verona, de aartsbisschop van Udina, de bisschoppen van Feltra en Bellune, Chioggia, Treviso, Padua, Adria, Ceneda, de coadjutor van Verona en de vicarissen-capituraal van Venetië, Vicenza, en Concordia) zich met een collectief schrijven gewend hebben tot Z. H. den Paus, die daarop geantwoord heeft met een uitvoerige breve van 8 Februari, welke in Italiaanschen tekst gepubliceerd is in den *Osservatore romano* van den 12 Febr. Den hoofdzakelijken inhoud van dit gewichtig pauselijk document laten wij hier volgen en hopen er eenvolgend maal, ook met het oog op hier bestaande toestanden, eenige beschouwingen aan vast te knoopen.

De herderlijke waakzaamheid prijzende, waarmede de genoemde bisschoppen zich tot den H. Stoel, om welken de geheele Kerk zich moet vereenigen, gewend hebben, herinnert de H. Vader, hoe hij reeds in zijn Encycliek *Arcanum divinae sapientiae* de noodzakelijkheid van het heilig karakter der christelijke echtvereeniging, waarvan de heiligheid van het gezin, de vrede van het geweten, de opvoeding der kinderen en het welzijn der maatschappij afhangen, den geloovigen heeft ingeprent. Waren allen, die dat woord vernamen, van goeden wil geweest, dan zouden zij, zoo niet aanstonds al het der Kerk in dit opzicht aangedaan onrecht hersteld, ten minste van erger hoon zich onthouden hebben; maar eenigen volharden in hun streven naar laiciseering der maatschappij, om haar onafhankelijk van Christus te maken. Zonder de leerstellingen zijner Encycliek voornoemd in den breede te herhalen, acht Leo XIII het nochtans noodig, tegenover het ingediende wetsontwerp, nogmaals uitdrukkelijk te verklaren dat de burgerlijke overheid wel de burgerlijke gevolgen van het huwelijk mag regelen, maar het feit-zelf van het wettig gesloten huwelijk, zooals het door Christus is ingesteld, moet erkennen: niet als een toevallige bijomstandigheid, maar als essentieel. De onderscheiding van contract en sacrament is ijdel, want tusschen Cristenen kan geen wettig huwelijk gesloten worden, dat niet een sacrament is. En daar de toediening der Sacramenten uitsluitend aan de Kerk behoort, is elke burgerlijke inmenging in het huwelijks-contract een heiligschennende usurpatie. Door een wet, die de burgerlijke formaliteiten doet *voorafgaan* aan het kerkelijk huwelijk, matigt, de Staat zich een inmenging aan in de bediening van het Sacrament, waarvan de voorwaarden door de Kerk alleen wettig kunnen geregeld worden. Dat men de vrijheid laat om *na* de burgerlijke formaliteit het kerkelijk huwelijk te voltrekken, neemt niet weg dat men ook de vrijheid laat om het *niet* te voltrekken en dat nu een wettig kerkelijk huwelijk zonder voorafgaande burgerlijke formaliteit strafbaar stelt en zelf onwettig durft noemen. Zoo heeft men nog onlangs, bij heiligschendend decreet, gehuwde militairen van hun vrouwen gescheiden aldus terugkeerende tot de dwingelandij der slavernij en het natuurrecht verkrachtende.

Maar dit is niet de eenige beleediging welke men der Kerk aandoet. Door den Goddelijken Stichter is haar niet slechts de geloofsleer, maar ook de zedenleer toevertrouwd. De maagdelijke staat, volmaakter dan de huwelijkstaat, is niet aan allen gegeven, een daarom zegt de Apostel „ beter trouwen dan branden". Zoo kan in de zwakheid der bedorven natuur voor twee personen het huwelijk noodzakelijk wezen voor het eeuwig heil hunner zielen. Ook kan in zeldzame gevallen, ter voorkoming van schande of oneer in familiën, zelf een geheime huwelijks-voltrekking, waarvan de openbaarmaking eerst later geschiedt, noodig zijn. Doch wat bekommert zich een goddelooze Staat om de zonde eener onwettige samenwoning en het zedenbederf der maatschappij! Zelf in het aangezicht van den dood, als de priester een stervende door een wettig huwelijk nog met God kan verzoenen, wil de Staat dien priester de handen binden. Nooit zal echter de Kerk haar zending verloochenen. De Staat heeft overigens niets te vreezen van zulke zeldzaam voorkomende geheime of gewetenshuwelijken, waarvan de Kerk zelve de voorwaarden nauwkeurig geregeld heeft terwijl zij in alle andere gevallen de meest mogelijke openbaarheid aan de huwelijksvoltrekking bijzet volgens de constitutie van Benedictus XIV, zoodat ook de burgelijke overheid gelegenheid heeft om de burgelijke gevolgen der huwelijken te regelen.

Zóó heeft dus de Staat geen enkele reden om de anterioriteit zijner huwelijksformaliteiten op te leggen; maar de vijanden der Kerk hebben sinds lang dien nieuwen smaad voor de Kerk uitgedacht, zonder zich te bekommeren om het bederf der zielen en het verkrachten der hooggeroemde vrijheid, wier verheerlijking door deze verkrachting van het natuurrecht tot een bittere ironie wordt. Men beweert het latere kerkelijk huwelijk vrij te laten; maar zoo daartoe de voorwaarden ontbreken en er voor de Kerk een beletsel bestaat, zou immers slechts de keuze overblijven tusschen gedwongen celibaat of afschuwelijk concubinaat.

En er is nog meer. De priester, die om het heil der zielen te dienen, zijn medewerking tot een huwelijk-voltrekking zonder voorafgaande burgerlijke formaliteiten verleent, wordt strafbaar, en de wet, die zoo gaarne voor allerlei misdaden de straffen verzacht of zelfs afschaft, zal hem voor dien gewetensplicht zelf een buitengewone zware straf opleggen, die hij in de meeste gevallen met geen mogelijkheid volbrengen kan; terwijl men veinst het inkomen der pastoors te willen verbeteren, —men herinnert zich de laatste voorstellen in Italië tot traktementsverhooging der geestelijken, om hen alzoo op de hand te krijgen — denkt men nieuwe en geheel buitensporige geldboeten voor hen uit.

De H. Vader, na nogmaals de gevolgen der vastgestelde wet te hebben saamgevat, vermaant de bisschoppen tot het ijverig voorlichten der geloovigen, opdat zij aan den Keizer geven wat des Keizers is, maar ook aan God wat Godes is.

GRATITUD

El hombre propone y Dios dispone!

Queridos Conciudadanos!

Como admirador constante é incansable de las elevadísimas dotes con que el Todopoderoso colmó á nuestro muy digno y más estimado Prelado Monseñor Don *Martinus Johannes Niewindt* (q. e. p. d.) de quien tuve la dicha de adquirir en mi juventud las convicciones que fueron las reglas de todos los actos de mi vida, bullia en mi mente desde el momento que dicho prelado recibió su última bendición para remontar al seno del Eterno, el propósito de dedicar á su memoria un modesto monumento que perpetuáse en las futuras generaciones de esta Antilla, las eximias virtudes de El, quien en esta vida sólo tuvo por norma el bien de sus semejantes, sin distinción de razas, colores ni clases sociales.

A mediados del año pasado me decidí á poner en práctica mi proyecto, acojido por la prensa de esta isla, que cumpliendo como siempre sus sagrados deberes, me animó en mi propósito, apoyado por los dignos y estimados compatriotas, los honorables Señores Don *José Ma. Leyba*, digno Cónsul de S. M. Neerlandesa en Sto. Domingo y *J. S. E. Monsanto* de los Estados Unidos de Colombia y de la República Dominicana en Puerto Cabello, y el digno profesor de indiomas Don *Paul F. G. Curiel*, de la escuela Católica, de recordar tanto la grandeza de alma y abnegación de Monseñor *Niewindt*, como las instituciones que fundó y que desde hace muchos años vienen siendo el alivio de los desgraciados, consuelo de los afligidos y ornato de la civilización en Curaçao.

Coadjuvaron también en la obra constituyéndose colectores de fondos los Señores Cónsules arriba mencionados, los Señores *Juan* y *Franco. de Leon* de La Guaira, *Willem Barth* de Sto. Domingo, las estimables Señoritas *Helena, Maria, Carlota* y *Paulina Huyke* y *Helena* y *Adelina Monsanto*, siéndome muy grato mencionar particularmente la simpatía que obtuvo de personas de otra creencia religiosa, por su espontánea y voluntaria cooperación, de esos hombres que saben apreciar el verdadero mérito. A todos pues, quedo tan altamente reconocido, protestándoles que solo la muerte podrá borrar de mi corazón la gratitud que les profeso.

Pero hoy lleno de sentimiento debo hacer público mi manifestación de que encontrándome falto de salud, debida á mis muchos años, tánto mis fuerzas físicas me están abandonando, cuánto que tambien siento que mi enerjia va siendo hasta cierto punto deficiente para que yo pueda seguir afrontando las inmensas dificultades é innumerables tropiezos que en todo propósito humano es preciso vencer para llevarlos á cabo.

Por todo lo expresado, pero con lágrimas de mi corazón, desisto de mi imaginación y débil tributo que debe nuestra patria á la memoria de ese prohombre de la civilización, en ir colectando personalmente como hasta ahora, las dádivas, suplicando cortésmente á los Señores firmantes que no han pagado sus suscriciones y los bien intencionados en contribuir, se sirvan concurrir para ello al Ilustrísimo Señor Don *Bdo. Theodorus J. Frederiks*, Camarero de S. S. Leon XIII y Cura de la Santa iglesia de Sta. Ana, quien la tendrá en depósito exclusivamente por dicho monumento de nuestro primer Apóstol *Martinus Johannes Niewindt* (q. e. p. d.)

Curçao, 16 de Marzo 1893.

W. HENRIQUEZ.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Bij gouvernements beschikking van den 17en dezer maand No. 161 is aan den heer M. J. Schoost, Directeur van het Departement van Openbare Werken, vier maanden verlof naar *Nederland* verleend, en is, bij beschikking van den 21en d. a. v. No. 171, met de waarneming van die betrekking belast de heer J. H. W. Gravenhorst, oud-Gezaghebber van *Bonaire*.

Bij gouvernements beschikking van den 18 dezer maand No. 169 is aan den heer W. F. K. Führing, 1ste commies, tot herstel van gezondheid een jaar verlof naar *Nederland* verleend.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Laura Felisia, pl. Montanja, Maulina Torenplas, pl. Montanja, Catalina Gabriel 2, pl. Buena Vista, Lousie Langleven, pl. Montanja, Petronilia Tobiana, pl. Montanja, Francisco Basilio, pl. Buena Vista, Eloisa Deonisia, M. Jesurun & familia, Bernard Peña, Leonicio Jansen, Jan A. Elsevijf, Charles Tonquist, Cashies & Brvthes, Henry Bayard, Rosalia Bayard, Geistoos Bayard.

NEDERLAND.

Onder den titel van: *De zelfregeering in West-Indië*, lezen wij het volgende in HET CENTRUM.

De West-Indische koloniën genieten tot dusver volgens de regeeringsreglementen een groote mate van autonomie op financieel gebied.

In Suriname wordt de begrooting jaarlijks door de Koloniale Staten behandeld en daarop aan den koning ter goedkeuring toegezonden, terwijl de tusschenkomst van den Nederlandschen wetgever alleen wordt vereischt, indien de koning de goedkeuring weigert, indien tot aanvulling der koloniale middelen een bijdrage

uit 's Rijks kas wordt gevorderd of indien de Staten nalatig blijven in de vaststelling der begrooting. Voor Curaçao gelden dezelfde bepalingen; alleen heet daar Koloniale Raad, wat in Suriname koloniale Staten heet.

Tamelijk onverwacht heeft de Regeering thans voorgesteld aan deze autonomie een eind te maken en een wetsontwerp ingediend, waarvan de strekking is om de vaststelling van de begrooting voor Suriname en Curaçao voortaan steeds te doen plaats hebben bij de wet, d. w. z. op het Haagsche Binnenhof. Als eenige reden daarvoor geeft Zij het volgende aan:

„Onder de tegenwoordige regeling kan het voorkomen" - zoo schrijft de regeering - „dat de Staten-Generaal na gedurende eenige jaren geen bemoeienis met de vaststelling er van te hebben gehad, op eens weder in die vaststelling betrokken worden, terwijl in een volgend jaar de vaststelling weder plaats vindt buiten hen om. Ook kan het gebeuren, dat, terwijl eene begrooting zonder medewerking van de Staten-Generaal werd vastgesteld, omdat de raming der ontvangsten en uitgaven geen tekort aanwees, de uitkomsten van den dienst bewijzen, dat de ramingen te gunstig waren, en dat er wel degelijk een tekort is."

—Den 19 Febr. des morgens om 11 uur hield voor de fabriek der maatschappij "Electra" aan den Haarlemmerweg een verzegelde transportwagen stil. Vier heeren vergezelden het voertuig en onder hun toezicht werden zes zware, eveneens verzegelde kisten, uit den wagen gelost en in de fabriek gebracht. Die kisten bevatten *f* 8.000.000 aan bankbiljetten, die de Nederlandsche bank aan den omloop wilde onttrekken, omdat zij beschadigd of wel vuil en versleten waren. Onder het toezicht van eenige beambten der bank werd de kostbare inhoud der kisten aan de vlammen prijsgegeven.

Men kan zich de verbazing der werklieden voorstellen, toen zij het eene pak voor, het andere na, zagen vernietigen. In een uur tijds was alles afgeloopen.

— Den 4 Maart hebben de verschillende gezanten van vreemde mogendheden bij het nederlandsch Hof, tevens geaccrediteerd bij dat van den hertog van Luxemburg; de officiëele mededeeling ontvangen van de verloving van den Erfhertog van Luxemburg met prinses de Braganza, ten einde deze verloving officiëel aan hunne gouvernementen te berichten.

— Men schrijft uit Rome, dd. 2 Maart;

Gisterenochtend, nadat de gezanten der Beiersche, Belgische en Saksische hoven waren toegelaten, werd graaf Dumonceau, adjudant en buitengewoon gezant van H. M. koningin Wilhelmina, door den Z. H. den Paus in audiëntie ontvangen, vóor den gezant van den koning van Rumenië.

Z Exc. werd ontvangen met het ceremoniëel en de eerbewijzen, aan zijn rang en hoedanigheid verschuldigd.

Paus Leo ontving den graaf in zijne particulieren vertrekken en hoorde met welgevallen de gelukwenschen van de Nederlandsche Koninginnen aan, die door den gezant in de Fransche taal werden overgebracht.

De Paus antwoordde eveneens in die taal.

Na afloop der audiëntie bracht Z. Exc. een bezoek aan kardinaal Rampolla.

Het is de aandacht der Nederlandsche kolonie alhier niet ontgaan, dat de nederlandsche gezant de eenige is geweest van de vijf, welke dien dag ontvangen werden, die geen geschenk aanbood. Het Beiersche hof schonk eene kostbare afbeelding der Maria-zuil, welke op een der pleinen van Munchen prijkt; het Belgische twee schilderij-portretten van Leopold I en koningin Louise; het Saksische een prachtig schrijn van edel metaal; het Hohenzollernsche een keurige kandelaber.

—Uit Maastricht wordt bericht, dat in den nacht van 3 Maart aldaar overleden is de Zeereerw. heer J. W. Brouwers, pastoor te Bovenkerk bij Amsterdam. Vermoedelijk had hij zich daarheen begeven, om de begrafenis van Mgr. Rutten bij te wonen, en werd hij door den dood verrast. Verrast is eigenlijk het woord niet, want dat wordt de rechtvaardige niet door den dood, en, pastoor Brouwers heeft een leven geëindigd, dat geheel aan den dienst van God, de H. Kerk en het vaderland gewijd was. Waar was vuriger priester, waar onvermoeider arbeider aan het heil der zielen in een kring, die zich ver buiten Nederlands grenzen uitstrekte, waar warmer vaderlander? Te Margraten in Limburg op 1 Januari 1831 geboren, bereikte hij slechts den leeftijd van 62 jaar, waarvan hij de laatste 22 jaar als pastoor van Bovenkerk heeft doorgebracht, maar wat werd door dezen onvermoeiden man niet gewrocht! Hij was overal gereed waar iets goeds voor Kerk of vaderland kon verricht worden. Nu was hij president of lid eener commissie, dan trad hij met zijn welsprekend woord in de Katholieke vergaderingen op, hetzij in ons land, hetzij in België of Frankrijk, en overal droeg hij de liefde voor de heilige zaken, waardoor hij verteerd werd, in de harten van anderen over. En als schrijver verwierf hij zich eveneens een roemvollen naam, niet enkel als dagbladschrijver, maar ook als beoefenaar van verschillende wetenschappen, godgeleerdheid, wijsbegeerte, geschiedenis, letterkunde, de laatsten zelfs in zeer ruimen zin. Heeft geheel het katholieke Nederland groote verplichting aan den vroegeren redacteur van de *Tijd*, aan den schrijver van een aantal werken, brochures enz., zijne gemeente verliest in den oprichter en redacteur van den *Amstelbode* een man van zeer groote verdienste en van vaak meer dan locaalen invloed, en zijne parochie heeft een herder in hem te betreuren, die alles voor allen was. Zijn plotseling afsterven zal alom droefheid en rouw verwekken, en niet licht zal men vergeten, wat de Katholieken van Nederland in het tijdvak hunner emancipatie aan den heldenmoedigen, offervaardigen en onvermoeiden pastoor Brouwers te danken hebben gehad.

Een waarlijk groot man is uit ons midden heengegaan. Moge God hem reeds de belooning der deugd geschonken hebben."

BUITENLAND.

Rome.— Niettegenstaande zijne verkoudheid, ontving, zaterdag 25 Feb. Z. H. toch nog de Fransche pelgrims. In zijne toespraak tot hen zeide Hij: Frankrijk moet de kath. instellingen zich vrijelijk laten ontwikkelen, en aan de gezinnen toestaan, hunne kinderen te doen opvoeden in kath. scholen. Wij wenschen geenszins ons voor de Kerk een deel van het burgerlijk gezag aan te matigen: maar wat we willen, is een Frankrijk, dat vrij is in de oefening van zijnen godsdienst.

—Op raad van dr. Lapponi zou de Paus voorloopig niet meer in den St. Pieter komen. Zondag ontving Z. H. den Oostenrijschen gezant, die hem een brief van keizer Frans Jozef en een Crucifix met briljanten overhandigde, en generaal Von Loë den bijzonderen gezant van Duitschland, die hem, namens den Duitschen Keizer, kwam geluk wenschen en een topazen ring overhandigen. (*Zie de beschrijving van deze ring onder* Duitschland.)

— Zondag ontving de Paus de Schotsche pelgrims onder geleide van den Aartsbisschop van Edinburg. Z. H. herinnerde in zijn antwoord op het aangeboden adres, aan het woord van paus Honorius III, dat Schotland de uitverkoren dochter der kerk is.

Maandag-namiddag ontving Z. H. al de Engelsche pelgrims. Kardinaal Vaughan stelde eerst het gezelschap, daarna den Hertog van Norfolk voor, uitweidende over het vele goede, dat deze laatste in Engeland sticht. De Paus deed nu een adres voorlezen, waarin Hij de pelgrims prijst, wegens hunne verknochtheid, en de hoop uitspreekt, dat Engeland weder katholiek moge worden. Z. H. prees de Koningin van Engeland, wegens de hooge rechtvaardigheid, waarmede zij de Engelsche katholieken vrijheid heeft gegeven, om hunnen godsdienst uit te oefenen.

Dinsdag heeft de Paus, geheel hersteld en in den besten welstand, de gezanten van Spanje en Portugal met hunne geschenken ontvangen.

— Woensdag daarop ontving Hij de volgende buitengewone gezanten: Graaf Dumonceau van Berg-en-Dal, van de Koningin der Nederlanden; van den Koning van Belgie, van den prins-Regent van Beieren, van den Koning van Saksen, alsook prins Hohenlohe, welke Z. H. de brieven van gelukwensching hunnen Souvereinen overhandigden.

— Donderdag was het de 83e verjaardag van Z. H. en gisteren, vrijdag, was het 15 jaar geleden, dat Leo XIII als Paus gekroond werd. Z. H. zou eene plechtige Mis opdragen in de Sixtijnsche kapel.

— Prinses Clotilde, de zuster van den Koning van Italië, heeft den Paus door den Aartsbisschop van Turijn hare gelukwenschen doen aanbieden, met de bede, dat Hij aan alle Italianen, zonder uitzondering, zijn zegen moge schenken. Daarop heeft de Paus het schoone woord gesproken: „Ik zegen alle Italianen, en Ik doe het zonder voorbehoud." Ook de gewezen keizerin Eugénie van Frankrijk deed den Paus hare gelukwenschen toekomen.

— Ook eene deputatie van de israelitische gemeente, met een opperrabijn aan het hoofd, heeft den Paus, ter gelegenheid van zijn jubilé, hare gelukwenschen aangeboden. Leo XIII ontving de deputatie zeer vriendelijk, en dankte voor de Hem ten deel gevallen eer. In zijne dankbetuiging liet de H. Vader uitkomen, dat zij in de Pausen van Rome steeds beschermers hadden gevonden, en dat ook Hij het ten zeerste betreurde, dat in sommige landen de joden nog vervolging te verduren hebben.

— Eene dagbladschrijver heeft aan dr. Lapponi, de geneesheer van den H. Vader, gevraagd hoe de Paus de vermoeienissen van het jubelfeest heeft doorstaan. Dr. Lapponi zeide, dat de zwaarste proef van Leo XIII de ontvangst is geweest van de Italiaansche pelgrims, 42.000 personen. De H. Vader, moet altijd eene zuivere lucht inademen en dien dag, alsook bij de plechtigheid van St. Pieter, is Hij uren lang in eene door allerlei uitwasemingen bezwangerde lucht gebleven. Het is dus niet te verwonderen dat een oud man van 83 jaar slecht dergelijke vermoeienissen kan verdragen.

— Prins Ferdinand van Bulgarije heeft aan Leo XIII een schrijven gezonden, mede deelende met prinses Louise van Parma te zijn verloofd. De Vorst drukt daarbij zijne voldoening uit, er in geslaagd te zijn, door zijn aanstaand huwelijk den grondslag van een kath. Vorstenhuis in Bulgarij te kunnen leggen.

— Het Vaticaan heeft het interdict tegen de leden van het Romeinsche principiaat, die hunne goedkeuring aan de nieuwe staatsinrichting schonken, niet opgeheven. Het volgende bewijst volkomen het tegendeel: Verschillende Romeinsche Prinsen, o. a. de prins Odescalchi, prins Doria, de Hertog van Marino, prins Colonna, waren ten zeerste verwonderd, geene uitnoodiging te hebben ontvangen, om het pauselijk jubilé bij te wonen in de gereserveerde tribune der adelijken, en verzochten, de vereischte kaarten in de veronderstelling, dat men hun die bepaald verschuldigd was, in hunne hoedanigheid van patriciers. Het antwoord op hun verzoek liet zich niet wachten; het was eene weigering. Hunne houding ten opzichte der Italiaansche regeering, is de reden, dat zij niet meer kunnen gerekend worden tot de Romeinsche edelen, welke aan de Kerk zijn getrouw gebleven.

— In den brief, dien Z. H. Paus Leo XIII heeft ontvangen van den president der Fransche Republiek, betuigt deze zijn diepen eerbied voor Leo XIII, wenscht hem hartelijk geluk met zijn jubileum en uit de beste wenschen voor zijn welzijn en dat van de Kerk.

De Paus heeft daarop den heer Carnot teruggeschreven, dat hij getroffen is door de toespraak, die de president onlangs gehouden heeft tot de twee nieuw benoemde Fransche Kardinalen.

De Paus heeft ook aan den Franschen gezant naar den gezondheidstoestand van den heer Carnot gevraagd en betuigt dat hij de grootste sympathie had voor Frankrijk.

—De *Osservate Romano* deelt de volgende telegrammen van vorstelijke personen mede, die Z. H. bij gelegenheid van zijn gouden bisschopsjubilé heeft ontvangen.

Van den koning en de koningin van Portugal:

Wij verzoeken U de innigste wenschen van uwe toegenegen kinderen te willen aanvaarden.

Van de koningin van Engeland:

Ik feliciteer Uwe Heiligheid bij gelegenheid van Uw gouden bisschopsfeest en wensch U oprecht een goede gezondheid en geluk toe.

Van den Czaar van Rusland:

Ik gevoel mij innig gelukkig Uwe Heiligheid bij gelegenheid van het gouden feest, dat U thans viert, mijn hartelijke gelukwenschen te kunnen aanbieden. Moge de Almachtige voor de Roomsche Kerk en mijne onderdanen van den Roomschen ritus nog lange jaren de weldaden bewaren van het Pausschap, dat, ik ben er zeker van, altijd zal bezield zijn met gevoelens van eendracht en christelijken vrede.

Van de koningin-regentes van Spanje:

Ik beijver mij, van dezen heuglijken dag, waarop Uwe Heiligheid Uw bisschopsjubilé viert, gebruik te maken, om U met mijn oprechtste gelukwenschen de bede aan te bieden, die ik ten Hemel stier, opdat de Almachtige aan Uwe Heiligheid, voor den voorspoed van onze H. Kerk, lange jaren van geluk en gezondheid verleene.

Van de kinderen van het Portugeesche koningspaar:

Wij verzoeken Uwe Heiligheid, onze oprechtste heilwenschen te aanvaarden voor dezen grooten jubeldag en bidden God, dat Hij Uwe Heiligheid alle heil verleene en U ons lange jaren spare voor het welzijn der Kerk en ons geluk. Eerbiedig den voet van Uwe Heiligheid kussende, zijn wij Uwe toegenegen en liefhebbende kinderen.

Van den groothertog van Luxemburg:

Uwe Heiligheid gelieve de betuiging mijner oprechtste gelukwenschen te aanvaarden.

Van den vorst van Montenegro:

Gelieve, Heilige Vader, bij gelegenheid van Uw jubilé mijn gelukwenschen en de hulde mijner eerbiedige gevoelens te aanvaarden.

Van grootvorst Sergius van Rusland:

Een vrome en erkentelijke herinnering aan de hoffelijke ontvangst van Uwe Heiligheid hebbende behouden, verzoek ik U, op den plechtigen dag van Uw gouden Bisschopsfeest, mijn eerbiedige gelukwenschen en warme wenschen te aanvaarden. Moge de Heer U lange dagen in goede gezondheid schenken. De groothertogin vereenigt zich van gansche harte met mijn gelukwenschen voor Uwe Heiligheid.

Van de koninklijke familie van Beieren:

Uwe Heiligheid gewaardige zich ons te veroorloven, bij de wenschen der geheele Christenheid de eerbiedige hulde te voegen der diepste kinderlijke vereering, die wij aan Uwe voeten neerleggen.

Van den hertog van Alençon:

Ik leg op dezen dag van Uw Bisschopsjubilé aan de voeten van Uwe Heiligheid mijn kinderlijke en toegenegen hulde en die der mijnen.

Van den aartshertog Stefanus:

Voor den voetkus neergeknield, bied ik Uwe Heiligheid mijne nederigste en oprechtste wenschen aan.

Van Isabella gravin d' Eu, dochter van wijlen keizer Pedro van Brazilië:

Op dezen voor de harten der katholieken zoo dierbaren dag, verzoek ik, met mijn echtgenoot en mijn kinderen, Uwe Heiligheid, onze eerbiedige gelukwenschen en de hulde te aanvaarden, die wij als Uw verknochte kinderen aan Uw voeten neerleggen.

Van den hertog van Nemours:

Op dezen dag, waarop Uwe Heiligheid Uw gouden Bisschopsfeest viert, leggen wij, mijn kinderen en ik, aan de voeten Uwer Heiligheid de hulde van onze gelukwenschen en van onzen kinderlijken eerbied.

Italie.—Volgens de *Tribuna*, is de inspectie der banken geëindigd. Het resultaat is, als volgt: Het tekort der Banca Romana bedraagt 42 millioen. De Siciliaansche Bank heeft voor 6, de Bank van Napels voor 12 millioen aan noodlijdende wissels. De Nationale Bank heeft minder wissels; maar daarvoor in de plaats andere onzekere waarden. Te gelijk met het resultaat der inspectie, zal aan de kamer de nieuwe bankwet worden overgelegd.

— Twee aanzienlijke personen, graaf Vincenze Bruschetti, en zijne gemalin, geboren gravin Palaniza, stonden voor het hof van Modena terecht wegens brandstichting. Zij hadden hun kasteel in brand gestoken, om de hooge verzekeringsgelden machtig te worden. De kostbare kunstwerken en boeken, die in het kasteel waren, hadden zij vooraf daaruit verwijderd. De intendant van het kasteel zit met den graaf en de gravin in de ijzeren cel der misdadigers.

Frankrijk.—De senaat koos de vorige maand met 148 van de 249 uitgebrachte stemmen, den oud-minister nu reeds overleden Jules Ferry, te midden van toejuichingen der linkerzijde, tot zijn voorzitter. De nieuwbenoemde begaf zich aanstonds naar het Elysée, waar hij met president Carnot een onderhoud had, hetwelk zich door bijzondere hartelijkheid moet gekenmerkt hebben.

Het presidium van den senaat werd maandag daarop door Jules Ferry aanvaard met eene korte toespraak, waarin hij de vergadering er zijn dank voor betuigde, dat zij een einde had gemaakt aan het, hem opgelegd, langdurig tijdperk van beproeving. De tegenspoed, sprak Ferry, doet niet in alle zielen dezelfde vruchten tot rijpheid komen. Er zijn menschen, die door het ongeluk beter worden en er door leeren. Het wachtwoord der republiek moet wezen: harmonie der machten. Geen van de drie mag overheerschen of de andere drukken. De senaat zal een instrument zijn van tweedracht. Onze republiek, dus besloot Ferry, te midden van een drievoudig salvo van toejuichingen, is van geen enkele groep het uitsluitend eigendom. Alle mannen van goede wille zijn haar welkom, en het zijn er steeds hoe langer zoo meer, die zich bij haar aanmelden.

Bij de kamer werd door de ministers van financiën en justitie een wetsontwerp ingediend tot liquidatie der Panama-maatschappij.

De kamer kwam maandag gereed met de begrooting voor 1893; zij werd met 407 tegen 15 stemmen aangenomen. Tegen den uitdrukkelijken wensch van den minister van financiën, Tirad, werd, met 309 tegen 59 stemmen, een voorstel van Moreau aangenomen, waarbij de regeering wordt uitgenoodigd, eene lijst over te legen der senatoren en afgevaardigden, die uit de fondsen der begrooting bezoldiging genieten, in den vorm van presentiegelden, reiskosten, bureau-gelden of wat dan ook. Men ziet: de een vertrouwt den ander niet meer.

De kamer heeft de urgentie aangenomen van een voorstel, waarbij de drukpers verantwoordelijk gesteld wordt voor het opnemen van financieele advertentiën en reclames, en het voorstel naar de afdeelingen verzonden. De kamer heeft het ontwerp, betreffende het koloniale leger, aangenomen, met 488 stemmen tegen 4.

Ook werd een crediet aangenomen van 250,000 fr., ter voorkoming van een verwachten hongersnood in Algerië.

Bij de kamer is van Andrieux eene aanvrage om verlof ingekomen tot gerechtelijke vervolging van Emanuel Arène. Tegen het advies der commissie besloot de kamer, met 215 tegen 204 stemmen, toch Robert Mischell's voorstel aan te nemen tot belasting der livrei. De voorgestelde belasting op de beurs-operatiën werd, met 436 tegen 41 stemmen, goedgekeurd.

Donderdag heeft de beraadslaging plaats gehad over de voorstellen, betreffende de liquidatie der Panama-Kanaal-Maatschappij. Art. 1 is aangenomen, waarbij alle procedures tot het leggen van beslag op de goederen der Maatschappij, zelf voor zoover zij reeds in gang waren, geschorst worden.

— In een onderhoud met Charles Clincholle van de *Figaro*, heeft Andrieux het ontslag van Le Royer en de verkiezing van Ferry eene senatoriale samenzwering genoemd, die ten doel heeft, binnen enkele weken Carnot als President der Republiek door Jules Ferry te vervangen.

— Wegens de houding der Bazelsche en Zwitsersche overheid, heeft de regeering verklaard groote gematigheid te willen betrachten, en te kennen gegeven, dat zij, ondanks den ernst van het gebeurde, om een bewijs van hare vriendschap voor Zwitserland te geven, niet op vervolgingen der schuldigen zal aandringen.

Belgie.—In de kamer is de beraadslaging over de grondwetsherziening aangevangen met eene redevoering van den minister-president, Beernaert, die eerst een historisch overzicht gaf van de ontwikkeling der parlementaire instellingen in Belgie sedert 1830, en van den moreelen en materieelen toestand. Hij deed een beroep op de leden, om de moeilijke vraagstukken eendrachtig op to lossen. Tot de kieshervorming overgaand, bestreed Beernaert het algemeen stemrecht, en verdedigde hij het stelsel, door de regeering voorgestaan, waarbij van den kiezer zekere waarborgen verlangd worden. Allen gelijkelijk stemrecht te geven, noemde hij eene ongerijmdheid, en dit stelsel kon slechts tot omverwerping der maatschappij leiden. Hij eindigde met te wijzen op de vele concessiën, reeds door de regeering gedaan, even goed als op de nog bestaande geschilpunten, gaf echter de hoop op eene schikking niet verloren.

— Een wetsontwerp is ingediend, waarbij wordt bepaald, dat iedereen, die een duël uitlokt, getuige bij een tweegevecht is, of de uitgevers van bladen, die van een duël verslag geven, gestraft zullen worden met gevangenisstraf van 1 tot 5 jaren.

— Te Brussel is uit den Congo-Staat bericht ontvangen, dat commandant Dhanis bij den Lomani aan de Arabieren onder Sefu (een zoon van Tippo Tipp) slag heeft geleverd. Hij verraste hen en versloeg hen volkomen, 5 opperhoofden met 500 manschappen gevangen en 600 geweren buit makend, in de overhaaste vlucht weg geworpen. Na het gevecht werden vele Arabieren door de inboorlingen vermoord. Voorts werden vele slaven berijd. Twee europeanen van rang sneuvelden.

— Een vreeselijke ontploffing heeft te Brasschaet nabij Antwerpen plaats gehad. Aldaar hadden de militaire manoeuvres plaats en werden de manschappen geoefend in het hanteeren der vuurwapens. Plotseling sprong een der granaten, met het gevolg, dat verschillende onderofficieren en manschappen ernstig gewond werden. Twee artilleristen werden de handen afgeslagen. De luitenant Ch. werd afgrijselijk toegetakeld. De manouuvres geschiedden onder zijn leiding. Zijn kakebeen werd geheel verbrijzeld.

— De *Indép.* brengt bericht van een hevigen brand, in den nacht van Zondag op Maandag 26 Febr. te Gent in het modemagazijn van Hespel, op den hoek van den nieuwen Passage aldaar, uitgebroken. In een kamer naast den winkel, waar vermommingen, die verhuurd werden, lagen opgestapeld, is de brand begonnen. Met levensgevaar hebben de bewoners zich noch kunnen redden; het geheele magazijn is uitgebrand.

Er waren tal van gewone kleedingstukken gedeponeerd, in ruil voor gehuurde maskeradepakken, terwijl bovendien allerlei voorwerpen van waarde als onderpand voor de costumes waren achtergelaten. Dit is alles verbrand en daardoor is de schade groot. Bij de blussching waren tal van verkleede personen, van de naburige bals toegeschoten, behulpzaam. Clows, Mikado's, Pierrots stonden dapper de spuiten te bedienen. Regimentsdochters, pages enz. stonden te schreien bij 't vernemen, dat de gewone pluntje en verdere onderpanden reddeloos verloren waren. Ook eenige zonen van Mars hadden daar hun uniform achtergelaten; zij moesten in zonderlinge verkleeding zich naar het morgenappèl in de kazerne spoeden, want ook hun monteering was in rook opgegaan.

Duitschland.— Den 28 Febr. sprak Bebel in den rijksdag over de oplossing der quæstie van Elzas-Lotharingen door een internationaal scheidsgerecht, waarop de rijkskanselier terstond verklaarde, overtuigd te zijn, dat, mocht er een scheidsgerecht bijeen komen en het besluit vormen, dat Duitschland Elzas-Lotharingen behoort af te staan, alsdan de Duitsche natie zich nooit aan zulk eene uitspraak onderwerpen, maar tot zijn laatsten bloeddruppel voor de verdediging van het rijksland strijden zou. (Levendige toejuichingen).

— *Dalziel* deelt meê, dat er in den bondsraad eene sterke strooming bestaat ter gunste van het wetsvoorstel van het Centrum tot opheffing der jesuïten-wet. Er wordt zelfs bijgevoegd, dat de regeering eerlang de toelating van alle geestelijke orden zal voorstellen.

— Het rijksgerecht te Leipzig, heeft het verzoek om cassatie van het, in dato 26 September jl., te Trier gewezen vonnis tegen den student Reichard en den boekdrukker-uitgever Sonnenburg — die, wegens de schandelijke brochure „Die Rockfahrt nach Trier," respectievelijk tot 6 en 3 weken gevangenisstraf veroordeeld waren — van de hand gewezen, zoodat hun vonnis bevestigd is. Reichard had zooveel dwaasheden opeen gestapeld, dat zijne onkunde door mgr. Korum gemakkelijk werd aangetoond, en men algemeen den indruk kreeg, dat het studentje slechts een koekoeks-ei had uitgebroed. Wie echter de koekoek was, is onbekend gebleven.

— De sterfte-statistiek in Duitschland over de maand December toont aan, dat van de 127 overleden soldaten, niet minder dan 24 de hand aan zich-zelf sloegen, d. w. z. 18 pCt. Vermoedelijk is dit toe te schrijven aan de slechte behandeling, die de soldaten dikwijls ondergaan.

— De ring, welken de Keizer den Paus op zijn bisschopsjubileum heeft laten overhandigen, is, naar wij aan een bericht der *Frankf. Zeitung* ontleenen, van buitengewone schoonheid en pracht. Reeds alleen de wonderbaar gelijkmatig geslepen briljant vertegenwoordigt een vermogen. Het model is uitgevoerd in stijl Frederik II. De band geeft aan de beide zijden naast den steen, den rijksadelaar en de voorletters des keizers, W.I. R. te aanschouwen, terwijl in het vierkant de naamcijfers van den Paus met de getallen 1843-1893, benevens het wapen van den Pauselijken Stoel, de sleutels en de tiaar zijn aangebracht. Door het aanbrengen van rood en groen goud, (dit laatste voor het aanwenden van de zinspreuk) in verband met het helle vuur der steen, is eene verrassend schitterende kleurschakeering getroffen.

Ongeloofelijk rijk is de vorm der kleinere deelen. De ring zelf rust in een met resedagroen bekleede vierhoekige kast, op welker deksel, opgetrokken in gesneden leder met goud, het familiewapen van den Paus, door twee engelen gedragen, te zien is. De binnenzijde van het deksel, eveneens van gesneden leder, bedekt een uit de keizerskroon, de keizerlijke voorletters en den adelaar geteekend model, in goud en ivoor. De ring heeft overal de grootste bewondering gevonden. Er zal niet licht een stuk, zoo eenig en zoo harmonisch, door de fijnste berekening der kleuren en vormbewerking uitgedacht worden.

De stoute ontwerper van het geheele kunstwerk is dr. Friedrich Schneider te Mainz, wien de opdracht door den opperhofmaarschalk des keizers werd toevertrouwd, en onder wiens toezicht de uitvoering ook heeft plaats gehad. Het geheel is een voortbrengsel der Duitsche industrie.

— Een der grootste bankiers Bleichröder is te Berlijn in 70-jarigen ouderdom overleden. Bleichröder had den bloei van zijn huis voornamelijk te danken aan prins Bismarck, in wien hij waagde vertrouwen te stellen, toen de pruisische Landdag zich noch met alle kracht tegen den aanmatigenden jonker verzette. Bleichröder begon met 40 millioen voor te schieten en zoo den pruisisch-oostenrijkschen oorlog mogelijk te maken, en toen de uitslag zelfs zijn stoutste verwachtingen overtrof, durfde hij voor den fransch-duitschen oorlog alles wagen en won daar nogmaals schatten bij. Ook werd hij Bismarks persoonlijke lijfbankier en regelde diens politieke financiën mede voor een gedeelte. Zoo werkte de "gouden man" steeds met den "ijzeren man" samen.

Gerson Von Bleichröder heeft het duitsche bankwezen zeer bevorderd en de duitsche financieele instellingen een waardige plaats naast de engelsche en fransche verschaft. Tijdens den Fransch-duitschen oorlog werd hij door Keizer Wilhelm naar Versailles geroepen, ten einde als financieel deskundige aan de vredesonderhandelingen deel te nemen. In 1872 werd hij tot den adelstand verheven wegens zijn diensten, aan de pruisische Regeering bewezen bij de regeling van de ingewikkelde financieele betrekkingen met Rumenië. Later regelde hij de financieele betrekkingen van Pruisen met tal van andere Landen. Het vermogen, door Bleichröder nagelaten, wordt op 70 tot 100 millioen Mark geschat.

Ofschoon de oude keizer Wilhelm hem tot *Geheim Commercienrath* en de koningin van Engeland hem tot britsch consul-generaal had benoemd, werd hij toch niet in de hooge kringen toegelaten. De oude adel zeide eenvoudig: "Wanneer wij geld van iemand leenen, dan staat hij daarom nog niet met ons gelijk in rang."

In zijn familie had hij velerlei onaangenaamheden. Zijn eenige dochter huwde met een adellijk persoon, van wien zij zich weldra liet scheiden, en zijn beide zonen Georg en Hans schijnen volstrekt niets van financieele talenten huns vaders te hebben geërfd. Er is zelfs een tijd geweest, waarin werd verhaald, dat de oude Bleichröder voornemens was een testament te maken, waardoor zijn bankierszaak na zijn dood zou worden ontbonden en zijn millioen in land-eigendommen worden belegd. Thans echter zal zijn langdurige associé Schwabach de zaak wel voortzetten.

Hij is een geloovig israëliet gebleven. Daar hij wegens zijn zwakke lichamelijke gesteldheid de synagoge niet meer bezocht, had hij te zijnen huize een zaal tot bidzaal doen inrichten, en op hooge feestdagen werden daar arme lieden ontvangen, om het voorgeschreven getal aanwezigen aan te vullen.

NOTICIANAN DI CABEL.

Paris, 18 Marzo. — Mr. Bourgeois a bolbé toemá su cartera di Justicia.

Berlin. — Von Caprivi a rechazá e proposición di liberalnan tocanti e ley ariba ehército; ta probable koe nan desolvé Reichstag.

Londres. — Comité di judíonan ruso di Londres a dirigi un súplica na toer banquero di nan religión coe obheto di haci oposición na empréstito ruso.

Un barcoe a naufragá delanti Jutland.

Paris, 20 Marzo.—Mr. Jules Ferry, presidente di Senado, a moeri di maloe di coerazón.

Berlin. — Reichstag a rechazá segundo lectura dje proyecto di Jei tocante ehército.

Roma. — Tabatin un explosión di dinamita den embajada di Estados Unidos.

AVISO.

Para evitar pasos judiciales, se suplica á los deudores de la casa mercantil Dania & Cº, en liquidación, se sirvan pagar sus cuentas dentro de quince días al infrascrito, apoderado del Señor J. H. Dania, encargado de la liquidación.

VAN DAALEN
Abogado.

Curazao, Marzo 22 de 1893.

UIT DE HAND TE KOOP

HET EFFECT gelegen naast het *Sint Martinus gesticht* van de Zeer Eerwaarde Zusters van Liefdadigheid aan den Waterkant aan de Overzijde der haven aankomende de erfgenamen van wijlen Mevrouw De Weduwe *J. A. F. Hellmund*, bestaande uit twee woonhuizen, ruime koraal, twee regenbakken en verscheidene afdaken.

Gegadigden kunnen tot en met 30 dezer maand hunne aanbiedingen schriftelijk bezorgen ten pakhuize van de Heeren *C. & H. Evertsz*, alwaar de koopbrieven van het effect ter inzage zijn neergelegd.

Het effect is dagelijks van 5 tot 6 ure des namiddags te bezichtigen.

Curaçao, 24 Maart 1893.

OPROEPING.

Allen die iets te vorderen hebben, of verschuldigd zijn aan den Boedel van wijlen den Heer *N. F. Spencer*, alhier overleden 5 Maart 1893, gelieven hun rekening in te dienen en zich te vervoegen bij den ondergeteekende vóór of ultimo Maart dj.

Curaçao, 21 Maart 1893.

T. F. W. KRAFFT.

Overleden te *Curaçao* op den 17n. Maart 1893, in den ouderdom van 68 jaren, de heer **Nobles Marchena**, behuwdbroeder van den ondergeteekende.

Namens de familie,
ADOLF ROBERT.

Curaçao 24 Maart 1893.

Eenige kennisgeving.

A moeri na *Corsouw* dia 17 di Maart 1893, na edad di 68 anja, Sr. **Nobles Marchena**, cunjar di es koe ta firma akí bau.

Na nomber di Famia
ADOLF ROBERT.

Curaçao 24 Maart 1893.

Unica participacion.

De praktizijn J. H. Van Daalen zal voortaan te spreken zijn hetzij ten zijnen woonhuize hetzij in den winkel van den heer *A. Statius Muller*, Breede Straat. Overzijde.

EL DOCTOR HERRERA DE SAN SALVADOR

"Solo esperaba que llegase la hora suprema de entregar mi alma á Dios."

"Me hallaba cerca de la tumba," añade, "y había puesto en regla mis asuntos, á fin de estar preparado para cuando llegase la muerte."

Ahora bien, si un hombre fuese sentenciado á morir dentro de una semana, á manos del verdugo, ó dado el caso que se encontrase solo en una isla estéril, sin alimento, agua ó abrigo, sería natural que previese una muerte próxima y cierta. Sin embargo, tal vez su alarma fuese la peor parte de la situación. Todo dependería de un rescate posible. Hombres hay que han sido librados de inminentes peligros, y por otra parte, otros han perecido cuando no existía ni apariencia de peligro.

El caso á que aquí hacemos alusión es el de Don Francisco Lefontes de San Salvador. En su carta, fecha 6 de Setiembre 1892, emplea las palabras precitadas y añade: "He estado postrado en cama durante tres meses, sin que supiese yo cuál fuese mi enfermedad. Tenía las manos y los piés helados, la lengua cubierta, la piel y los ojos amarillentos, y faltábame el apetito. El vientre se encontraba constipado aunque suave al tacto, esperimentaba yo somnolencia, mal paladar, dificultad en la respiración, mis orines eran de color subido, y podían observarse otras condiciones alarmantes.

"Mi ánimo se sentía abatido, y toda esperanza había concluido para mi. Cuanto pasaba á mi alrededor me era indiferente, todo lo cual me convenció de que mi fin era próximo. Rehusé tomar más medicina y sólo anhelaba el momento en que la muerte pusiese fin á mis padecimientos.

"Ya fuese por casualidad ó á instancias de unos amigos que hicieran caso omiso de mi petición, vino á visitarme á esta época el Doctor Dn. Tiberio Herrera, eminente médico y miembro de la Sociedad Médica de esta República.

"Después de haberme examinado con mucho detenimiento, el Doctor Herrera me dijo: "Me encargaré de curar á V., no por medio de una de mis recetas no obstante, sino mediante un remedio descubierto muchos años há por una antigua enfermera alemana cuyo nombre es conocido hoy por todo el orbe, y es el de la Madre Seigel. Su medicina se llama el Jarabe Curativo de la Madre Seigel."

"Por más que las palabras del Doctor Herrera fuesen halagüeñas, fué con gran repugnancia que consentí finalmente en tomar la medicina que me recomendaba. Sin embargo, me decidí por último y despues de haber tomado el Jarabe durante cinco dias, nueva vida parecia producirse en mi. La aurora del porvenir mostrábase más brillante y grata. Durante algunas semanas más, continué tomando la medicina de la Madre Seigel, y terminado ese periodo mi salud se hallaba restablecida nuevamente, y tal es el estado de la misma hoy por hoy, que soy el objeto de envidia de muchos de los que me conocen.

"Jamás dejaré de estar agradecido á la bendita antigua enfermera alemana por su maravilloso específico, como igualmente al Dr. Herrera por su bondad y energía en recomendármelo con insistencia.

"Están Vds. en plena libertad de publicar esta carta si lo desean y saluda á Vds. respetuosamente su muy atto S.S.,

"Francisco A. Lefontes."

Felicitamos cordialmente á nuestro corresponsal por su restablecimiento. La muerte puede haber estado tan cerca de él como él lo creia, sin embargo, es cosa cierta que la prolongación de la vida en el estado en que se encontraba, no hubiera resultado ser otra cosa que dilatado padecimiento y desdicha. Su enfermedad fué la indigestión y dispepsia, de la cual el malestar y dolencias que esperimentara, no eran más que las consecuencias y síntomas.

El remedio al cual debe su cura, ejerce su acción sobre el estómago, hígado, riñones, y en verdad, sobre todo el sistema digestivo y nervioso, como ninguna otra medicina la ejerce. Todo enfermo debería saberlo y buscar remedio en él. Miles lo conocen pero millones lo em plearian de conocerlo.

Prolonga la vida y dá aquello sin lo cual aun la vida es sin valor, á saber, la salud y el bienestar. 3

TE KOOP

BIJ

J. S. SCHEIDELAAR

Breedestraat — Overzijde

Vaatjes loodwit in olie en andere verwwaren — lijnolie — raapolie — blauw in groote en kleine bollen — Plaatijzer — Douglaspompen — koperen kranen voor regenbakken — buizen in- en uitwendig vertind voor putten en regenbakken — bankschroeven — mokers — draadnagels — roodkoper in bladen — maten en gewichten — ECHTE Cooijmans-likeuren en elixir — Holl. sigaren — zwarte thee — cocos zeep — Eau de Cologne — papier en enveloppen — Schoolschriften — pennen boekjes goud — Wierook — lampenpitten en glazen — Holl. flanel, etc. etc.

Curaçao, 14 Januari 1893.

LUZ DIAMANTE,
LONGMAN & MARTINEZ,
NEW YORK.
Libre de Explosión, Humo y Mal Olor.
— De Venta Por —
Las Ferreterias y Almacenes de Viveres.

SMA TUBOS - LEVASSEUR
Catarros, Opresiones y las Enfermedades de las Vias respiratorias, se curan con los TUBOS - LEVASSEUR
NEURALGIAS
todas las Molestias nerviosas se curan al instante con las Píldoras anti-neurálgicas del Dr CRONIER
Exigir el Sello de Garantía de la Union de los Fabricantes.
Paris: Farmacia ROBIQUET, 23, rue de la Monnaie, y en las principales de las Américas.

En Casa de todos los Perfumistas y Peluqueros de Francia y Estranjeros
La VELOUTINE
Polvos de Arroz especial
PREPARADO AL BISMUTO
Por CHles FAY, Perfumista
PARIS, 9, Rue de la Paix, 9. PARIS

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1893.	Caracas.	Venezuela.	Philadelphia	Caracas.	Venezuel	Philadelphia
Vertrekt van New York....	Feb. 3	Feb. 15	Feb. 25	Maart. 7	Maart 16	Maart. 27
Komt aan te Curaçao	„ 9	„ 21	Maart. 3	„ 13	„ 22	„ 31
Vertrekt van „	„ 10	„ 22	„ 4	„ 14	„ 23	April. 1
Komt aan te Pto. Cabello	„ 11	„ 23	„ 5	„ 15	„ 24	„ 2
Vertrekt van „	„ 11	„ 23	„ 6	„ 15	„ 24	„ 3
Komt aan te La Guayra..	„ 12	„ 24	„ 7	„ 16	„ 25	„ 4
Vertrekt van „	„ 17	„ 28	„ 9	„ 18	„ 28	„ 7
Komt aan te Pto. Cabello	„ 18	Maart. 1	„ 10	„ 19	„ 29	„ 8
Vertrekt van „	„ 18	„ 1	„ 10	„ 20	„ 29	„ 8
Komt aan te Curaçao	„ 19	„ 2	„ 11	„ 21	„ 30	„ 9
Vertrekt van „	„ 21	„ 3	„ 13	„ 22	„ 31	„ 11
doet La Guayra aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen.	„ 22	„ 4	„ 14	„ 23	April. 1	„ 12
Komt aan te New-York..	„ 28	„ 10	„ 20	„ 29	„ 7	„ 18

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van Curaçao......	Feb. 22	Maart. 4	Maart. 14	Maart. 23	April. 1
Komt aan te Maracaibo......	23	5	15	24	2
Vertrekt van „	28	10	19	29	8
Komt aan te Curaçao........	Maart. 1	11	20	30	6

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

PEPSINA DE HOGG
RECETADA POR EL CUERPO MÉDICO DESDE 1854.
La PEPSINA titulada de HOGG, es cinco veces mas activa que la Pepsina amilácea.
1° PÍLDORAS DE PEPSINA PURA ACIDIFICADA, Males de estómago, digestiones difíciles, gastralgia, etc.
2° PÍLDORAS de PEPSINA con HIERRO reducido por el HIDROGENO Malas digestiones de personas débiles y anémicas.
3° PÍLDORAS DE PEPSINA CON IODURO DE HIERRO, Dispepsia complicada de linfatismo, de raquitismo, etc
Estas pídoras son muy solubles en el estomago.
HOGG, 2, RUE CASTIGLIONE, PARIS y FARMACIAS.

ACEITE de HOGG
de HÍGADO FRESCO de BACALAO, *NATURAL, MEDICINAL*
El mejor que existe puesto que ha obtenido la mas alta recompensa en la EXPOSICION UNIVERSAL DE PARIS DE 1889
Recetado desde 40 AÑOS en Francia, en Inglaterra, en España, en Portugal, en el Brazil y en todas las Republicas Hispano-Americanas, por los primeros médicos del mundo entero, contra las Enfermedades del Pecho, Tos, Personas débiles, los Niños raquiticos, Humores, Erupsiones del cútis, etc.
Es mucho mas activo que las Emulsiones que contienen mitad de agua, y que los aceites blancos de Noruega, cuya epuracion les hace perder una gran parte de sus propiedades curativas.
Se vende solamente en frascos TRIANGULARES. — Exíjase sobre la etiqueta el SELLO AZUL del Estado Francés
Solo Propietario: HOGG, 2, rue Castiglione, PARIS, y en todas las Farmacias.

Imprenta de la Librería d A. BETHENCOURT É HIJOS, Curazao